

IX Ka 131/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w Wydziale IX Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – S. S.O. Aleksandra Nowicka (spr.)

Sędziowie: S.O. Marzena Polak

S.O. Rafał Sadowski

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Małgorzaty Partyki

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016r.

sprawy **D. W.** oskarżonego z art. 278§5 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 18 listopada 2015 r., **sygn. akt II K 787/14**

uchyla zaskarżony wyrok w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Grudziądzu

Sygn. akt IX Ka 131/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu w sprawie II K 787/14 D. W. został uniewinniony od zarzutu nielegalnego poboru energii elektrycznej w okresie od 6 grudnia 2013 r. do 6 lutego 2014 r. przy ul. (...) w G. poprzez wpięcie się do instalacji oświetleniowej budynku znajdującego się przy ul. (...) z którego wyprowadził przewód elektryczny w kierunku mieszkania nr (...) przy ul. (...) i podłączył go do instalacji elektrycznej w tym mieszkaniu pomijając urządzenie pomiarowe i korzystał w ten sposób z energii elektrycznej zasilającej klatkę schodową we własnym mieszkaniu nr (...), tj. od czynu z art. 278§5 kk.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator kwestionując uniewinnienie oskarżonego i podnosząc zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku poprzez uznanie, że zgromadzone dowody nie potwierdziły winy oskarżonego gdy zeznania M. G. i S. S. prowadzą do innego wniosku, a nadto obraży przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku tj. art. 167 kpk poprzez:

- nieprzeprowadzenie dowodu z zeznań funkcjonariuszy policji przeprowadzających czynności 6 lutego 2014 r. z M. G. w piwnicy oskarżonego na okoliczność ujawnienia poboru energii, umiejscowienia zdjęć do zastanej sytuacji a nadto ustalenia czy na miejscu do gniazdka był podłączony przedłużacz,

- zaniechanie przeprowadzenia z urzędu dowodu z zeznań M. M. (2) na okoliczność poboru prądu przez oskarżonego.

W związku z powyższymi zarzutami prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na skutek apelacji prokuratora sąd odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Podzielając zastrzeżenia prokuratora jakie zgłosił odnośnie rzetelności oceny dowodów a także poprawności ustaleń stanowiących podstawę wyrokowania, sąd odwoławczy uznał, że w sprawie konieczna jest powtórna (bardziej uważna i rzetelna oraz uwzględniająca zasady logiki i doświadczenia życiowego) analiza materiału sprawy zmierzająca do weryfikacji wersji prezentowanej przez oskarżonego D. W. a tym samym skontrolowania poprawności orzeczenia w przedmiocie jego odpowiedzialności za czyn z art. 278§5 kk.

Prokurator trafnie wypunktował uchybienia jakich dopuścił się sąd I instancji wydając zaskarżony wyrok. Słusznie eksponował obrazę przepisów prawa procesowego wskazanych w zarzutach a nadto istotne wadliwości w zakresie ocen dowodów i procesu wnioskowania.

Wyjść należy od tego, że słusznie skarżący wytyka zbyt jednostronną ocenę wyjaśnień D. W. jak i pozostałego materiału sprawy. Nie trudno bowiem odnieść wrażenia, że analiza dowodów dokonywana była w kierunku wytyczonym opinią biegłego L. Ł. i wszystkie zebrane dowody sąd meriti analizował w tym kontekście, a priori wykluczając inną wersję zdarzenia a wynikającą chociażby ze zbieżnych zeznań szeregu świadków, które zostały pominięte tylko z tej przyczyny, że ich treść nie odpowiadała wnioskowi tejże opinii. Tymczasem opinia biegłego L. Ł., której Sąd Rejonowy nadaje priorytetowe znaczenie, nie jest na tyle kategoryczna by wyłącznie na jej podstawie czynić ustalenia faktyczne w sprawie. Wprawdzie wnioski opinii pokrywają się z konsekwentnym stanowiskiem oskarżonego, jednakże dyskwalifikowanie pozostałego materiału dowodowego (zeznań szeregu świadków i ich zbieżnej wymowy) wyłącznie z powodu jego niezgodności z opinią biegłego jest nieuprawnione. Sąd Rejonowy ignoruje, że biegły nie był stanowczy formułując wnioski opinii. Biegły odwoływał się do pojęć „moim zdaniem” a formułując swoje stanowisko wobec niekompletnego materiału dowodowego używał zwrotu „bardziej prawdopodobna jest wersja podawana przez oskarżonego. Nie miał natomiast wątpliwości co do tego, że oskarżony miał możliwości nielegalnego poboru prądu. Biegły na rozprawie odnosząc się do możliwości nielegalnego poboru prądu przez oskarżonego wskazał: „moim zdaniem prawdopodobnie z tej możliwości nie skorzystał” (k. 343v). Tak więc stanowisko biegłego wynika z jego przypuszczeń i przekonań a nie z nie budzącego wątpliwości materiału dowodowego.

Przeciw wagą dla opinii biegłego są jednoznaczne zeznania świadków M. G., S. S., J. K., R. P. czy M. M. (3), którzy przedstawiają zbieżne i logiczne okoliczności ujawnienia nielegalnej instalacji elektrycznej w piwnicy należącej do oskarżonego oraz okoliczności wskazujących na wykorzystywanie jej przez D. W.. Zeznania w/w świadków w zakresie w jakim opisywali oni nielegalny pobór prądu przez oskarżonego sąd meriti odrzucił z uwagi na ich sprzeczność z opinią biegłego. Takiej decyzji nie poprzedzała ani dokładna analiza faktów przytaczanych przez świadków ani żadne zainteresowanie ich stanowczymi spostrzeżeniami odnośnie nielegalnego poboru prądu. Sąd Rejonowy ograniczając się do uwzględnienia wniosków zawartych w opinii biegłego nie podjął żadnych działań celem wyjaśnienia rozbieżności w materiale sprawy, co w sprawie ma o tyle istotne znaczenie, że biegły podkreślał, że wydawał opinię w oparciu o niekompletny materiał dowodowy gdyż jego zdaniem brakowało protokołu oględzin wraz z dokumentacją fotograficzną. Takie oświadczenie powinno wzbudzić czujność sądu meriti, który nie dysponując materiałem w tym zakresie winien wykorzystać inne dostępne źródła dowodowe (jak chociażby świadków, którzy ujawnili nielegalny pobór prądu i byli w piwnicy oskarżonego) celem ustalenia okoliczności, których potrzebę wyjaśnienia zgłaszał biegły.

Negując zeznania świadków sąd meriti nie dostrzegł, że biegły wydając opinię korzystną dla oskarżonego najwyraźniej pominął jakże wymowną część zeznań R. P.. Biegły bowiem opowiadając się za wersją oskarżonego i wykluczając możliwość nielegalnego pobierania prądu powołał się m.in. na to że gdyby oskarżony nielegalnie pobierał prąd to wyskakiwałyby korki, gdy tymczasem właśnie świadek R. P. akcentował to, że „w piwnicy były awarie oświetlenia, polegały głównie na braku prądu z powodu zadziałania zabezpieczeń tzw. korków” podając na rozprawie wprost, że „korki wywalały non stop”. Biegły analizując zeznania R. P. zignorował, że zgłoszenie przez świadka sprawy nielegalnego poboru prądu do administracji (...) wynikało właśnie z częstych awarii korków. Wobec takich oświadczeń

świadka należy uzyskać od biegłego stanowisko w tej kwestii; biegły musi się odnieść do występowania awarii o których wprost mówi świadek R. P.. Biegły winien też się wypowiedzieć w kwestii dlaczego przy włączonym klimatyzatorze dochodziło do wyłączania bezpieczników a przy używaniu innych sprzętów takiej reakcji nie było i czy klimatyzator jaki posiada oskarżony działa na prąd 3-fazowy.

Sąd Rejonowy w toku ponownego rozpoznania sprawy winien nadto się zastanowić nad potrzebą przesłuchania M. M. (2), który według świadka R. P. posiada dużą wiedzę na temat nielegalnego poboru prądu przez oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe uchybienia jakich dopuścił się Sąd Rejonowy przy wyrokowaniu, sąd odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę sądowi I instancji do ponownego rozpoznania w toku którego należało będzie przeprowadzić postępowanie dowodowe w kierunkach zasygnalizowanych powyżej.